

МОЛОДІЖНІ ПІДПІЛЛЯ НА КОНОТОПЩИНІ В РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

Горох Л., *учень*

Конотопська спеціалізована школа I-III ст. № 9

Однією з славних сторінок історії нашого краю є діяльність підпільників у місті та районі в роки Великої Вітчизняної війни. Не існує жодного цілісного і комплексного дослідження Конотопщини в роки війни. Дослідження даної теми є дійсно актуальним, оскільки крім наукового має ще й практичне значення. Предметом дослідження є діяльність партизанських груп, молодіжного підпілля в роки Великої Вітчизняної. Враховуючи науково-практичну, політичну та громадську важливість теми, її актуальність, спираючись на досягнення історичної науки у висвітленні цієї проблеми та зважаючи на недостатню її вивченість, ставимо за мету на засадах сучасних методологічних підходів комплексно проаналізувати й всебічно дослідити питання щодо підготовки, організації, розгортання, масштабів та наслідків діяльності підпільників.

Задля реалізації поставленої мети визначено наступні завдання:

здійснити огляд літератури з проблеми та з'ясувати ступінь і масштаби опрацювання теми в попередніх дослідженнях, охарактеризувати історичні джерела; проаналізувати й систематизовано подати цілісну картину антифашистської боротьби на Конотопщині з урахуванням діяльності всіх патріотичних сил і різних верств населення; визначити основні етапи розгортання партизанського й підпільного руху та їх особливості; з'ясувати види, форми, методи і засоби боротьби та її масштабність; дати історичну оцінку здобутків, недоліків та прорахунків, допущених під час формування підпілля та партизанських загонів; узагальнити підсумки бойової діяльності партизанських загонів, підпільних груп на Конотопщині.

Достеменно відомо, що з кінця 1941 р. до квітня 1943 р. в Конотопі діяла підпільна молодіжна організація. Було в ній дві групи: одна зосереджувала свою діяльність в центрі міста, друга – у районі залізничного вокзалу. Встановлено, що членами цієї організації були Леонід Андреев, Олександр Бушта, Сергій Богомоллов, Костянтин Мірошніченко, Анатолій і Микола Зубки, Олексій Кирдан, Анатолій Клименко і Олександр Тарасенко та інші.

З січня 1942 р. до вересня 1943 р. успішно діяла в районі залізничного вузла с. Конотоп підпільна група, яку очолювала розвідниця Інна Сахіна. Члени групи збирали й передавали по радіо відомості про розташування ворожих складів, військових частин, засобів зенітної оборони, про рух вантажів і фашистських військ по залізниці. Підпільники несли слово правди жителям міста, зміцнювали їх віру в перемогу над ворогом.

Свою ненависть до окупантів і тверду віру в нашу перемогу патріоти висловлювали в листівках. Писали вони їх від руки великими літерами.

Вістря своєї підпільної діяльності юнаки спрямували на рятування військовополонених. Активну допомогу в цьому їм надавало населення міста, особливо жінки. Вони, ризикуючи життям, передавали за колючий дріт продукти, багатьох бранців визволяли з полону, називаючи їх своїми чоловіками або родичами.

Підпільники діставали зброю. Очевидно, вони її передавали полоненим «табору смерті».

Рівно через місяць після визволення Конотопа від німецько-фашистських загарбників, 6 жовтня 1943 р., на прохання рідних закатованих була розрита братська могила: брати Микола та Анатолій Зубки лежали обнявшись. Рідні і близькі впізнали Олексія Кирина, Анатолія Клименка, Олександра Тарасенка, Олександра Гавровського, Омеляна Кузьмовича, Зенченка, Летика, Жука, Голуба. Подвиг підпільників, які наближали світанок перемоги, вічно житиме в серцях вдячних земляків.

Керівник Бутко Н.І., *учитель*